

Hvad er Denmark Lesotho Network

Støtteforeningen Denmark Lesotho Network (DLN) blev stiftet i 2002 af tidligere danske udviklingsarbejdere i Lesotho og andre gode venner af det lille bjergland i det sydlige Afrika. Foreningen har til formål at støtte Lesothos NGO'er i deres arbejde for at udvikle civilsamfundet. DLN vil benytte sit netværk af personer og organisationer i Lesotho til at identificere modtagere af foreningens støtte – og til at holde øje med, at støtten bliver benyttet efter hensigten. DLN vil udbrede kendskabet til levevilkårene i Lesotho og søge midler fra fonde, virksomheder og organisationer til konkrete projekter i Lesotho.

Medlemskab af DLN

Enhver, som kan støtte foreningens formål, kan melde sig ind i DLN. Som medlem er man med til at støtte initiativer i Lesotho, som fremmer arbejdet med at udvikle og forbedre levevilkårene i landet. Desuden vil man modtage et elektronisk nyhedsbrev fire gange årligt og blive inviteret til DLNs årlige generalforsamling. Medlemskontingentet er 100,- kr. om året, og tilmelding sker ved indbetaling på giro nr.: +01< +1006878< eller ved henvendelse til kasserer Karen Steffensen, tlf.: 97578252, e-mail: karen.steffensen@mail.dk

Foreningens adresse: Denmark Lesotho Network, c/o Keld Stevnsboe Nielsen, Emilievej 12, 5000 Odense C, e-mail: keld.s.nielsen@kochsgadenet.dk

Hjemmeside: www.lumela.dk

Nyt fra bestyrelsen

Fremtidigt samarbejde med Lesotho

Lumela.dk's udsendte medarbejder Karina Ruby fangede sidst i april Dr. Tumelo Tsikoane i København, hvor han var i anledning af det årlige repræsentantskabsmøde i Mellempopulært Samvirke. T. Tsikoane er mangeårig formand for Policy Advisory Board i MS Subregion og har været involveret i Denmark Lesotho Network helt fra starten i 2002 som den mosotho, stifterne af DLN har haft kontakt til. Han har indtil nu været den officielle kontaktperson i Lesotho-enden af foreningen, men i praksis er den meste kontakt foregået gennem danskere i Lesotho. Snart er det dog slut med danske udviklingsarbejdere i Lesotho, da MS lukker deres program i Lesotho om en måned. DLN står nu med en stor praktisk udfordring i forhold til at finde en måde at skabe og vedligeholde kontakt mellem potentielle støtteværdige projekter i Lesotho og DLN.

K.R.: Tumelo Tsikoane, do you have an idea, how we can establish contact to potential partners in Lesotho and make the network operate in a smooth way?

T. Tsikoane: Well, it will soon get more complicated when there are no more Danish development workers in Lesotho. I presume the most difficult thing is to find a way to monitor the accounting of financial support from DLN to a project. We will need to find a person or some kind of institution in the country, which can check that money are used for the purpose they are donated to. I would not recommend to put that responsibility on one person only, rather on a small group of people.

K.R.: Where do you stand in this network?

T. Tsikoane: To be honest with you, I must say that I do not have time to be the main stakeholder in this network. I would like to be part of it, but my work at the National University of Lesotho does not allow me much time for DLN. I would suggest that we try to tie up with one of the former MS-partners that some of us know already. It should be a big and financially strong NGO which would not be likely to misuse the money or get involved in any kind of misuse of money. Maybe it could be three or four persons or a small department of a large NGO, who could volunteer to monitor the financial part of DLN support to projects in Lesotho. I could get in touch with a few of the strong NGOs when I get back home and ask about the possibility for some collaboration.

The best solution is probably if you can also manage to send people from DLN to Lesotho sometimes to monitor and evaluate the work.

DLNs bestyrelse vil diskutere Tsiokanes forslag og arbejde videre med sagen. Andre forslag modtages gerne, hvis nogle af medlemmerne har gode ideer.

Nyt fra Projektidentifikationsgruppen

Efter et tre uger langt arbejdsophold i Lesotho i februar i år har Karsten Lund skrevet følgende indlæg, da det lykkedes ham at få tid til at lave lidt DLN-arbejde ved siden af konsulentjobbet for MS.

MS lukker - DLN træder i aktion - Af Karsten Lund

Sidste år på DLNs generalforsamling nedsatte vi et udvalg (Anne Andersen og Karsten Lund), der skulle forsøge at etablere kontakt til organisationer, vi vil hjælpe i Lesotho. Udvalget har holdt et par møder og har flittigt e-mailet til hinanden. I februar fik vi udviklet et ansøgningsskema, som kunne distribueres til eventuelle samarbejdspartnere i Lesotho. Skemaet blev færdigudviklet medens jeg var i Lesotho på et MS-job; helt præcis for at dokumentere MS' udfasning. Således fik jeg mulighed for at slå to fluer med et smæk, og fik distribueret nogle ansøgningsskemaer til organisationer, vi på forhånd var i kontakt med, og jeg fik lavet en aftale med Lesotho Council of NGOs om, at de vil være behjælpelige med fremtidig distribution.

Der er indtil videre kommet ét ansøgningsskema tilbage i udfyldt stand fra Lesotho Child Counseling Unit, som er en organisation for mishandlede og/eller forældreløse børn.

Endvidere har jeg optaget videofilm hos de NGO'er, jeg var på besøg hos og også lidt blandet stemningsklip fra det kære land. Jeg regner med at redigere det sammen til en lille film, der kan vises i pausen på næste generalforsamling.

Udfasningen af MS' program er inde i sin absolutte sidste fase. Programmet er lukket den 1. juli i år, og 28 år med MS i Lesotho er slut. Eventuelle drømme om at vende tilbage som MS udviklingsarbejder er definitivt aflivet. Jeg er sikker på at MS vil blive savnet, og jeg mødte stor glæde over, at vi i DLN vil forsøge holde en dansk linie til Lesotho åben. Det bliver spændende at se hvad det udvikler sig til.

Præsentation af et bestyrelsesmedlem

Kasserer, Karen Steffensen:

Jeg var udviklingsarbejder i Lesotho fra 1996 til 2002. Er uddannet planteskolegartner og gartneritekniker. Jeg boede i Teyateyaneng og arbejdede for en forening af skoler, Berea Agricultural Group. Foreningens mål er at skolerne skal blive selvforsynende med mad. Jeg var meget opslugt af arbejdet og livet i Lesotho og havde ikke nemt ved at løsrive mig derfra. Nu har jeg bosat mig på Salling og er næsten lige så opslugt af livet her. Jeg arbejder i et havecenter, hvor min hovedopgave er at sælge planter. Og så er jeg i gang med et lille udviklingsprojekt, som går ud på mest mulig selvforsyning på mit husmandssted.

Jeg har kontakt til venner og kollegaer i Lesotho, og jeg vil gerne bidrage til at forbedre levevilkårene der. Jeg tror på at Denmark Lesotho Network bliver en forening, som kan gøre en forskel. Derfor bruger jeg tid på DLN.

Generalforsamlingen vil i år finde sted i Horsens d. 18. september. Mere information senere.

Begivenheder i og omkring Lesotho

FN appellerer om hjælp til krisen i Lesotho

Den humanitære krise i Lesotho, som er forårsaget af tørke og aids, kræver omgående handling, siger en FN talsmand i begyndelsen af marts. I februar erklærede Lesothos regering landet i undtagelsestilstand, da det stod klart, at dette års høst kun ville kunne dække 10% af landets fødevarerbehov. Tørken har ødelagt Lesothos høst de sidste tre år, men hiv/aids og andre kriser i sundheds- og uddannelses-sektoren medvirker også til fødevarer manglen. Landets fremtid afhænger af hjælp fra det internationale samfund. Der er behov for 57.000 ton mad til den sultende befolkning.

Ifølge FN's vurdering dør 70 personer dagligt af aids i Lesotho, hvor mindst 31% af den voksne befolkning er hiv-smittede. Det er verdens fjerde højeste infektionsrate. Mindst 73.000 børn er blevet forældreløse pga. aids.

Mail & Guardian, marts 2004

- Også T. Tsikoane, professor ved University of Lesotho, bekræfter, at fødevarer manglen snart vil blive meget synlig. Regnen kom for sent i år, så høstudbyttet bliver meget magert. Nu lever folk i stor stil af det, de dyrker i deres små køkkenhaver rundt om husene. Sidst i maj, når vinteren sætter ind, vil det være slut med denne forhåndenværende føde. Der ikke dyrkes nok til at gemme til vinteren, så mange mennesker har om en måned ingen mad.

Lumela.dk, april 2004

Mads Lofvall er souschef for World Food Programme i Lesotho og har skrevet dette indlæg:

Lesotho oplever igen en fødevarerkrise og denne gang af en helt anden karakter

I et land hvor omkring 30 % af befolkningen er smittet med hiv/aids (Lesotho er nr. 4 på listen over smitteramte lande), og hvor ca. 70 mennesker dør af aids om dagen, skulle man tro, at hiv/aids blev drøftet af alle. Man skulle også tro, at der i den brede del af befolkningen var en stor interesse i at få at

vide, hvordan man undgår at blive smittet. Det er desværre ikke tilfældet. Hiv/aids er et tabu i befolkningen, og kun ganske få prøver at få gang i debatten.

I mit arbejde som souschef på kontoret for FNs Verdensfødevareprogram (WFP) bliver jeg alt for ofte konfronteret med beretninger om, hvor udbredt dette tabu er. Et eksempel er historien om en familiefar fra Bhuta Bhute i det nordlige Lesotho, som fik konstateret hiv og dermed også et tilbud om at blive hjulpet af WFP, som blandt andet deler mad ud til hiv/aids ramte familier i et forsøg på at sikre, at de ikke ender i dyb fattigdom på grund af udgifter til medicin og den tabte arbejdskraft. Familiefaderen fortalte straks mine kolleger i Bhuta Bhute, at han ikke ønskede at blive hjulpet af WFP, da det ville betyde, at han skulle fortælle sin kone, at han var smittet. Og desuden ville landsbyen straks vide, at han var smittet, hvis de så ham hente mad hos WFP. Sidstnævnte ville være et for stort tab af prestige for familien, mente han, og foretrak derfor at undvære hjælpen. Det havde ingen effekt på familiefaderen, at WFP og det lokale sundhedspersonale forklarede, at hiv/aids ikke længere er en dødsdom, men en sygdom der kan holdes i ave, hvis man sørger for at få god ernæring og passer på sig selv, fx ved at undgå stress og hårdt arbejde.

Konsekvenserne af at tie om sin status og handle derefter er desværre åbenbare. Sygdommen bringes videre, typisk til hustruen, og uden viden og den rigtige hjælp vil begge inden for få år udvikle aids og dø deraf. En beklagelig statistik viser, at allerede nu har næsten 100.000 børn i Lesotho mistet begge deres forældre på grund af hiv/aids.

Regeringen i Lesotho har nok at se til med en hiv/aids infektionsrate på 30% og 100.000 forældreløse børn. Som om det ikke var nok, melder historien også om en arbejdsløshed på over 50% og en høst, der for tredje år i træk er slået fejl på grund af tørke og manglende investeringer i landbrugssektoren. Den dårlige høst betyder, at Lesotho kun vil være i stand til at producere ca. 10 % af det årlige fødevarebehov. Resten skal importeres. Hverken regeringen eller befolkningen har de nødvendige penge. Resultatet er, at ca. 600.000 mennesker vil sulte, hvis ikke der bliver ydet fødevarehjælp fra det internationale humanitære samfund.

En fødevarehjælp der er nødvendig her og nu, men uheldigvis ikke hele løsningen på problemerne, da mere grundlæggende reformer er lige så nødvendige på grund af den store spredning af hiv/aids og sammenholdt med de mange strukturelle problemer, de fleste ulands regeringer kæmper med.

Positivt er det, at regeringen i samarbejde med FN har gjort bekæmpelsen af hiv/aids til en topprioritet. Med regeringens egne ord en kamp, der ikke må tabes. Men dette kræver både en kortsigtet indsats i form af fødevarehjælp og en længerevarende indsats, der sikrer, at de 70% af befolkningen, der ikke er smittet, forbliver usmittede, samt at de der allerede er smittede sikres den nødvendige hjælp. Viljen til at gøre noget ved sagen er som sagt til stede, en samlet strategi er blevet formuleret med hjælp fra alle donorer og FN organer i Lesotho, men ressourcerne er knappe, og regeringens evne til at implementere et så stort program er ikke til stede uden for Maseru. Derfor er en mere samlet indsats nødvendig, og den helt store udfordring for alle bistands- og udviklingsorganisationer er at overbevise donorsamfundet om, at ressourcer bør gives til både en kortsigtet og en langsigtet indsats. Navnlig fordi at hvis kun de kortsigtede programmer bliver støttet, vil Lesotho fortsætte sin negative udvikling og antallet af hiv/aids relaterede dødsfald vil stige med det resultat, at der bliver færre til at løfte byrden, samtidig med at antallet af forældreløse børn vil stige.

Mads Lofvall
Deputy Country Director
World Food Programme, Lesotho

Indien donerer antiretrovira til Lesotho

Indiens regering har doneret antiretrovir-medicin for mere end 300.000 Maloti til Lesothos regering. Dette vil være med til at opstarte udleveringen af medicinen. Regeringen har, som et af initiativerne i kampen mod aids, åbnet et Voluntary Counseling and Testing Centre i Maseru, og der er planer om at åbne tilsvarende rådgivnings- og test-centre i Maputsoe og Mafeteng. Indiens regering har lovet at støtte Lesotho yderligere, bl.a. med penge til aktiviteter mod aids. www.lesotho.gov.ls, april 2004

Farvel fra MS i Lesotho

Palesa Mohasoa, the Administrator of MS Southern Africa Subregion in Maseru since 1996, was asked to write about the final phasing out of MS' programme that has existed since 1976. By June it is finally closed down. These are Palesas finishing touches:

PHASE OUT PROCESS 2003 TO 2004 – OUR EXPERIENCE

The CO experience:

We started in January 2003 as a team of six fulltime and one part-time employees. The plan was such that one contract would fall off in February 2003 and to the rest of the year we would be 6 and a half person with specific tasks allocated. In March challenges started coming up, a staff member whom we expected would serve until December decided to jump the boat, and we quickly had to come up with plan B. We managed to keep the number at the plan, but had to reallocate tasks so that the remaining people should share in the gap filling that was created by one of us leaving. It was a bit of a challenge, but quite possible, and we overcome.

In our opinion and in as far as program and administrative matters were concerned we did well enough and according to the plan. We arranged for and implemented the whole phase out program except for the Partner Dialogue day, which we decided to postpone to April 2004, but unfortunately will not take place due to the latest developments that we are closing earlier, in June (not December 2004 as it was originally planned).

Now looking back to year 2003, for us, it has been a trying year, a challenging one in many ways, but also a year of personal realization and growth to most of us. This was made mostly possible due to the wonderful backup from *Lis Bjarnesen (the then MS Coordinator in the Zambia Program)* through out the year and being such a wonderful person she is, made it possible for us to deal with obstacles that were coming our way from time to time.

As DWs and Staff in 2003, we got along well as individuals, as well as professionally even though there were a few cases of feelings of suspicion, in other cases mistrust and things like that. Maybe with a bit more communication and feedback to each other we would have done better, but it was not so bad, considering that none of us had the experience to phase out a program.

As for partners, some of our partners may have felt that the physical contact with MS was deteriorating in 2003, and to some extent that was according to plan; even though the reduced number of staff at the CO could have worsened the situation. Some partners may have directed their focus else where, naturally, but we were still around. Even though this may not be a general statement, we did feel that some partners were not taking our work as seriously as we would have expected. E.g. failure to submit reports in time, non-attendance of meetings and things like that. However, what started as a fear in 2003, where some of us were afraid that it was going to be difficult to have the partners to account for their grants allocations,

turned out as a strong point to our surprise. Yes we had ten partners, but for the first time in my term in MS we had 99.9% of the funds that MS had paid out to partners accounted for.

The PAB, those people are awesome. From day one, all of them, independent members, partner representatives and DWs showed a lot of commitment to their work as the Phase out PAB. They deserve a very big round of applaud. The PAB members continue to work hard, reading and responding to papers from Denmark, right now papers for the MS Annual policy meeting where the PAB Chairperson will represent this office. They also gave their earnest contribution to the documentation work that Karsten was doing here in Lesotho recently and I can give assurance that they will be a part of the process until the end when they will finalize the Closure/Final report.

Now the story is we close doors in June not December as it was originally the plan. This is the decision that is made by the management at CO level in consultation with MS Denmark. The aim is for all the MS's contractual obligations to be met with all parties involved without anyone being affected negatively. Here consideration is made for Partners, DWs and Country Office Staff. Preparations to implement the thought are underway. It is already apparent that in some cases there may not be amicable conclusions as such, but it is our hope that it will not end up with bad feelings.

At the CO we are happy that MS has given us an opportunity to go look for possibilities else where well in time.

Our time in MS has been fruitful
It has been a learning experience for us
We have established global contacts
We experienced intercultural cooperation first hand
We also learned a few Danish behaviours, habits and words

Tak!

*Løbende nyheder om Lesotho kan man finde på regeringens og avisernes hjemmesider:
www.lesoff.co.za/news , www.publiceye.co.ls og www.lesotho.gov.ls*

Nyt fra medlemmer

Beautiful Gate

Malene og Klaus Brask-Nielsen er tidl. udviklingsarbejdere i Lesotho. Her beretter Malene om, hvordan det lykkedes at indsamle midler til Beautiful Gate, som huser forældreløse og hiv-smittede børn i Maseru. Det skete via et loppemarked på familiegården Stubbergård i Sevel ved Skive. Beautiful Gate er en af de ngo'er, Denmark Lesotho Network overvejer at give støtte til.

Efter hjemkomsten fra Lesotho i August 2001 var ønsket om at støtte de svageste i Lesotho der stadig. Ideerne var mange - efter grundig research fandt vi frem til, at børnehjemmet Beautiful Gate var den organisation, vi kunne støtte og være forholdsvis sikre på, at pengene kom børnene direkte

til gode. Efter en forårsrengøring fandt vi ud af, at der var Gods og Guld nok til at afholde et helt loppemarked. Vi annoncerede loppemarkedet i avisen og fik lavet en masse reklame for Beautiful Gate, som alle de indsamlede midler ville gå ubeskåret til. Vi fik indsamlet flere affekter, så det nu blev et stort loppemarked - folk vi ikke kendte kom og afleverede alt fra gamle vaser til nyt tøj, som vi gerne måtte sælge. Loppemarkedet blev afholdt i sommeren 2003 herhjemme på vores gård i Sevel (midt og vest Jylland). Det var en fantastisk dag, hvor tingene henholdsvis stod udenfor i solen og inde i laden, der var kaffe, småkager og slik til børnene - doneret således at de 5 kroner som en kop kaffe kostede gik direkte i kassen. Der kom en masse mennesker fra nær og fjern - mange vi kendte, og endnu flere vi ikke kendte, som havde læst artiklen i Skive Folkeblad om vores Lesotho-ophold og Beautiful Gate-indsamlingen. Der kom endda en mor med sin adoptiv datter fra Johannesburg - det var grangiveligt som at se en mosotho-baby igen. Vi solgte og solgte hele dagen - de glade købere overbød priserne, fordi loppemarkedets overskud skulle gå til et godt formål. Der blev grinet, snakket, drukket kaffe, og vi var meget glade for, at flere af vores gamle MS Lesotho-kolleger havde tid og lyst til at komme forbi. En ganske herlig dag, hvor tanker og snakken mange gange vendte omkring den sydlige halvkugle - Lesotho. Ved dagens afslutning talte vi pengene op, og vi havde fået 4886 kr. i kassen - meget flot resultat - tænk på at nogle ting kun kostede 4,50 kr. Medieomtalen bagefter var også overvældende - loppemarkedet blev omtalt i 3 aviser, et med foto fra selve dagen - ganske godt gået på disse kanter. Selv MS i København havde hørt om vores lille foretagende - (de spyttede dog ikke noget i kassen).

Vi fik oprettet en bankkonto til Beautiful Gate. Der stod pludselig mange penge, da vi ved et privat arrangement i Skive Soroptimist klub fik indsamlet 2000 kr., og en privat donor gav 1000 kr. Ved et foredrag for Sevel Alderdomshjems Venner besluttede arrangørerne sig for, at de ville samle pengene ind for kaffen og give dem til os, og det beløb sig til 982 kr. Således havde vi nu 8868 kr., der endte med at blive til knap 10.000 kr. efter et foredrag mere og en indsamling fra hjemmets egne sparebøsser.

Ved juletid overførte vi 9000 Rand til Beautiful Gate i Maseru efter at have talt i telefon med hjemmets ene leder Ray Haakonsen - de er meget taknemmelige for donationen og har siden sendt os både et takkebrev, og nu får vi løbende deres nyhedsbreve. I de kommende måneder vil hjemmets ledelse færdiggøre en skrivelse, hvori de redegør for, hvad pengene konkret er gået til, men ingen tvivl om at de er faldet på et tørt sted.

Vores indsamling holder lidt pause i øjeblikket, men kontoen eksisterer stadig, og penge indsættes på den, så snart de dukker op! Vi har planer om at fortsætte vores arbejde med Beautiful Gate og måske på længere sigt arbejde med et større projekt, hvor vi har en mulig donor - men meget mere om det, hvis det bliver til noget, og gerne i samarbejde med Denmark Lesotho Network!

Her kan du, kære medlem af DLN, komme med et indlæg. Send det blot til info-gruppen. Følgende adresser kan benyttes:

Karina Ruby: karinaruby@bigfoot.com Tilst Vestervej 21 B, 8381 Tilst
Peter Rathmann: petula.rathmann@mail.dk Guldbergsgade 51C, 2 2200 København N
Michael Hansen: haslund@cool.dk

KHOTSO – PULA – NALA